

Sygn. akt III KK 559/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Jolanta Grabowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 marca 2020 r.

w sprawie **M. D.** skazanego z art. 178a § 1 k.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 czerwca 2019 r.,

sygn. akt II Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 lutego 2019 r., sygn.

akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o świadczeniu pieniężnym i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. D. został oskarżony o to, że „w dniu 21 października 2018 r. w miejscowości K., gmina R., powiat R., województwo (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki D. o nr rej. (...)”,

tj. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...):

1. „M. D. został uznany za winnego popełniania czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, iż oskarżony dopuścił go będąc uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K (...), tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 34 § 1, 1a pkt. 1 i §2 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzono mu karę roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny we wskazanym zakładzie pracy w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeczono w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,
3. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy tj. okres od 21 października 2018 r.,
4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono w stosunku do oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

5. zwolniono oskarżonego od uiszczenia opłaty sądowej, natomiast wydatkami poniesionymi w sprawie obciążono Skarb Państwa”.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w R. w części dotyczącej orzeczenia o karze, na korzyść oskarżonego, wniosł prokurator Prokuratury Rejonowej w R. zarzucając zaskarżonemu wyrokowi „obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 37a k.k., polegającą na nieprzywołaniu w podstawie wymiaru kary tego przepisu, w sytuacji, gdy Sąd orzekając na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę ograniczenia wolności winien zastosować art. 37a k.k., gdyż art. 178a § 4 k.k. nie przewiduje wprost za popełnienie tego przestępstwa kary ograniczenia wolności”. Podnosząc ten zarzut prokurator wniosł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uzupełnienie podstawy wymiaru kary o art. 37a k.k.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt II Ka (...):

1. „zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
 1. w punkcie I wyroku ustalił, że uznaje oskarżonego M. D. za winnego popełnienia czynu z art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. po zastosowaniu art. 34 § 1, la pkt. 1 i § 2 k.k., oraz art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,
 2. w punkcie II wyroku na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznym na okres 3 lat,
 3. w punkcie IV wyroku orzekł, że oskarżony jest zobowiązany do świadczenia pieniężnego w kwocie 1 000 zł;
4. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;

5. zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej za obie instancje oraz wydatków postępowania odwoławczego”.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego, na niekorzyść M. D. , wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o świadczeniu pieniężnym, zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 43a § 2 k.k., poprzez orzeczenie przez Sąd odwoławczy, wobec M. D. , któremu wyrokiem zmieniającym przypisano popełnienie występkę stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. świadczenia pieniężnego w wysokości 1 000 zł, w sytuacji; gdy zgodnie z tym przepisem jego wysokość nie mogła być niższa niż 5 000 zł”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w części orzeczenia o świadczeniu pieniężnym i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 zł, do wysokości określonej w § 1, czyli 60 000 zł.

Dokonując zmiany orzeczenia Sądu I instancji w zakresie kwalifikacji przypisanego oskarżonemu czynu z art. 178a § 4 k.k. na art. 178a § 1 k.k., Sąd odwoławczy równocześnie ustalił na nowo wysokość świadczenia pieniężnego na kwotę 1 000 zł, co niewątpliwie naruszyło rażąco art. 43a § 2 k.k. i miało

istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia. Błąd ten dostrzegł Sąd odwoławczy, wskazując w uzasadnieniu wyroku, że świadczenie w tej wysokości zostało orzeczone omyłkowo.

Zaszła więc konieczność uchylenia wyroku Sądu odwoławczego w zaskarżonej części. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ten określi na nowo wysokość świadczenia pieniężnego, zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.